

кривично дело, а дошло је до повреде или угрожавања људског права.

Надлежност Заштитника је ограничена на рад републичких органа управе, односно не односи се на рад Народне скупштине, председника Републике, Владе, Уставног суда, као и судова и тужилаштва.

У односу на рад органа аутономне покрајине или органа локалне самоуправе – градова и општина, Заштитник грађана делује само у случајевима уколико ти органи немају свог заштитника грађана. Уколико постоји „локални омбудсман” Заштитник ће притужбу проследити покрајини, односно локалној самоуправи.

3. 4. Поступак заштите.

Поступак заштите пред Заштитником грађана покреће се на основу захтева странке или по сопственој иницијативи. Треба приметити да Закон о заштитнику грађана не спомиње службену дужност за покретање поступка заштите, тако да је дискреционо право Заштитника за покретање поступка веома широко. То значи да он може, али не мора покренути поступак чак и када је евидентно да је дошло до кршења људског права.

Право да покрене поступак пред Заштитником има свако, без обзира на то да ли је грађанин Србије или не, ко сматра да му је актом или радњом, односно нечињењем органа управе повређено право. Да би странка могла да покрене поступак, потребно је да је претходно исцрпила сва правна средства (поднела жалбу или тужбу суду). Уколико странка није исцрпила могућа правна средства, Заштитник грађана ће је упутити да то уради. У изузетним случајевима, могуће је да поступак буде покренут и без обзира на чињеницу да ли су исцрпљена расположива правна средства уколико би у међувремену дошло до ненадокнадиве штете или би били прекршени принципи добре управе, односно дошло до неетичког и непрофесионалног понашања управе према грађанима.

Притужба, којом се покреће поступак може бити писана или усмена, а рок за подношење је једна година од када је акт донет, радња извршена или од када је требало бити извршена, а није.

Уколико у поступку утврди да је дошло до повреде права, Заштитник грађана доноси препоруку органу управе да уклони утврђени недостатак. Орган управе је дужан да у року од 60 дана од добијања препоруке уклони недостатак и о томе обавести Заштитника. Уколико орган не поступи по препоруци, Заштитник грађана ће о томе обавестити Народну скупштину и јавност, а може и да препоручи утврђивање одговорности руководиоца органа управе.

4. Забрана дискриминације.

Забрана дискриминације је као опште прихваћено, цивилизацијско начело у правном систему Србије садржано у начелима Устава, а затим у уставним одредбама о људским и мањинским правима.

Чланом 21. Устава прописано је да су сви једнаки пред Уставом и законом и да свако има право на једнаку законску заштиту, без дискриминације. Истим чланом забрањује се свака дискриминација, непосредна или посредна, по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола, националне припадности, друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког и другог уверења, имовног стања, културе, језика, старости и психичког или физичког инвалидитета.

Законом о забрани дискриминације детаљније су уређена питања везана за забрану дискриминације, поступци заштите од дискриминације и установљен је Повереник за заштиту равноправности, као самосталан и независан државни орган.

4.1. Појам и облици дискриминације.

Дискриминација постоји када се прави разлика међу људима због личних својстава